

Sygn. akt IV Ca 72/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 marca 2017 roku

Sąd Okręgowy w Płocku IV Wydział Cywilny-Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodnicząca - SSO Małgorzata Szeromska (spr.)

Sędziowie - SO Joanna Świerczakowska

SO Katarzyna Mirek - Kwaśnicka

Protokolant: st. sekr. sądowy Katarzyna Gątarek

po rozpoznaniu na rozprawie 23 marca 2017r. w P.

sprawy z powództwa K. A.

przeciwko (...) Spółki Akcyjnej w Ł.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Żyrardowie z 28 listopada 2016 r.

sygn. akt I C 350/16

oddala apelację.

Sygn. akt IV Ca 72/17

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Żyrardowie wyrokiem z 28 listopada 2016 r. zasądził od pozwanego (...) S.A. w Ł. na rzecz powoda K. A. kwotę 3358,54 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 27 lipca 2016 r.

Apelację od tego orzeczenia złożył pozwany, zaskarżając wyrok w części w zakresie kwoty 1180,15 zł i zarzucając:

Ponieważ Sąd II instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego ani nie zmienił ustaleń faktycznych Sądu I instancji, a w apelacji nie zgłoszono zarzutów dotyczących tych ustaleń, uzasadnienie orzeczenia zawiera jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej, stosownie do treści art. 387 § 2¹ k.p.c.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja jest niezasadna, a jej zarzuty chybione.

Spór pomiędzy stronami na etapie postępowania apelacyjnego dotyczy jedynie kwestii, czy jedna z części niezbędnych do naprawy uszkodzonego samochodu powoda, tj. kondensator klimatyzacji powinien być częścią oryginalną z logo producenta, czy też mógłby być kondensatorem klimatyzacji o jakości Q. Opinia biegłego w tym zakresie wskazywała,

że zastosowanie kondensatora dostępnego poza siecią producenta pojazdu nie wpłynie na obniżenie sprawności pojazdu, pierwotnego komfortu jazdy i bezpieczeństwa podczas eksploatacji samochodu powoda.

Zauważyć jednak należy, że celem usunięcia szkody, tj. przywróceniem stanu poprzedniego pojazdu nie jest osiągnięcie jedynie stanu, w którym nie została obniżona sprawność pojazdu, pierwotny komfort jazdy i bezpieczeństwa podczas eksploatacji samochodu. Kwestia ta była przedmiotem orzeczeń Sadu Najwyższego. W uzasadnieniu postanowienia Składu Siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z 2012-06-20, III CZP 85/11 stwierdzono, że dominuje kierunek wykładni, zgodnie z którym poszkodowanemu przysługuje pełne prawo do odszkodowania ustalonego według cen części oryginalnych pochodzących bezpośrednio od producenta pojazdu, niezależnie od wieku pojazdu, stanu jego wyeksploatowania i faktu, że w obrocie dostępne są również tzw. części alternatywne, a więc najogólniej je określając - części zamienne nie będące częściami oryginalnymi. Dzięki naprawie dokonanej z wykorzystaniem części oryginalnych stan samochodu jest - pod względem technicznym, użytkowym, trwałości i estetyki - najbardziej zbliżony do jego stanu sprzed kolizji (oczywiście jeśli pojazd ten uprzednio posiadał zamontowane części oryginalne bezpośrednio pochodzące od producenta pojazdu), co odpowiada zasadzie pełnej restytucji (pełnego odszkodowania). Zagadnienie to było przedmiotem rozpoznania, na wniosek Rzecznika Ubezpieczonych, przez skład powiększony Sądu Najwyższego, który uchwałą z dnia 12 kwietnia 2012 r., III CZP 80/11 (Biuletyn SN 2012, nr 4, s. 5) rozstrzygnął, że zakład ubezpieczeń zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty, w ramach odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu. Jeżeli ubezpieczyciel wykaże, że prowadzi to do wzrostu wartości pojazdu, odszkodowanie może ulec obniżeniu o kwotę odpowiadającą temu wzrostowi.

Sąd Najwyższy uznał w wyniku wykładni art. 361 § 2 i art. 363 § 2 k.c., że ubezpieczyciel, w ramach umowy o odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu, powinien ustalić odszkodowanie w kwocie, która zapewnia przywrócenie pojazdu do stanu sprzed zdarzenia wyrządzającego szkodę jako całości. Przywrócenie do takiego stanu oznacza, że pojazd ma być sprawny technicznie i zapewnić poszkodowanemu komfort jazdy w takim stopniu jak przed zdarzeniem. Jeżeli w tym celu należy wymienić uszkodzoną część, to niewątpliwie jest to normalne następstwo działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła, w rozumieniu art. 361 § 1 k.c. Zakładając, że nie da się jej naprawić w taki sposób, aby przywrócić ją do stanu sprzed zdarzenia wyrządzającego szkodę, część ta musi zostać zastąpiona inną nową częścią. W takiej sytuacji zakład ubezpieczeń powinien ustalić wysokość odszkodowania z uwzględnieniem cen części nowych, skoro bowiem chodzi o przywrócenie do stanu poprzedniego pojazdu jako całości, to nie ma, co do zasady znaczenia, że w miejsce części starych wmontowano części nowe. W szczególności nie ma żadnych podstaw prawnych, aby zawsze odrębnie oceniać wartość części i jeżeli części stare były już w chwili wypadku częściowo zużyte, z tego powodu obniżać należne odszkodowanie za przywrócenie do stanu poprzedniego całego pojazdu. Także szczególny interes poszkodowanego może uzasadniać dokonanie naprawy z wykorzystaniem części oryginalnych, pochodzących bezpośrednio od producenta pojazdu. Biorąc rzecz przykładowo, gdy pojazd był dotychczas serwisowany i naprawiany wyłącznie przy użyciu części oryginalnych (tzn. „pochodzących bezpośrednio od producenta pojazdu”), a kontynuacja takiej „historii” pojazdu może wpłynąć na jego wartość handlową, czy też gdy poszkodowany potwierdzi swój uzasadniony interes w dokonaniu naprawy z wykorzystaniem części oryginalnych przez to, że jej faktycznie dokona. Taka sytuacja zachodzi w rozpoznawanej sprawie, biegły nie stwierdził, aby w samochodzie były zamontowane jakiegokolwiek nieoryginalne części. Pozwany nie udowodnił przy tym, że na skutek naprawy przy użyciu oryginalnych części producenta nastąpił wzrost wartości pojazdu, co mogłoby uzasadniać obniżenie odszkodowania.

Z powyższych przyczyn Sąd Okręgowy oddalił apelację jako niezasadną na podstawie art. 385 k.p.c.

Joanna Świerczakowska Małgorzata Szeromska Katarzyna Mirek-Kwaśnicka